

LGBT osobe su diskriminirane u pristupu zdravstvenoj zaštiti, zbog čega strahuju od otkrivanja podataka o svojoj seksualnoj orijentaciji, čak i ukoliko je ovaj podatak od medicinskog značaja.

Akcioni plan za primenu Strategije prevencije i zaštite od diskriminacije za period 2014-2018. godine predviđa izradu modela Zakona o registrovanim istopolnim zajednicama i modela Zakona o izmenama i dopunama Zakona o nasleđivanju, u smislu izjednačavanja bračne i vanbračne zajednice, odnosno priznavanja istopolnim partnerima pravo na nasleđivanje u prvom naslednom redu, kao i sprovođenje javnih rasprava o ovim zakonskim predlozima, koje bi trebalo da budu sprovedene u poslednjem kvartalu 2017. godine.

Posle tri zabrane Parade ponosa septembra 2014. godine održana je Parada ponosa u Beogradu, po prvi put bez incidenata i organizovanog nasilja. Nedelja ponosa koja je prethodila Prajdu, u okviru koje je organizovano oko 30 različitih dešavanja, protekla je takođe bez incidenata. Međutim, LGBT aktivisti i nevladine organizacije koje štite prava LGBT osoba i dalje su izloženi pretnjama i govoru mržnje, dok predstavnici vlasti ne reaguju niti javno osuđuju pretnje, fizičko nasilje i govor mržnje ekstremističkih grupa.

Organizacija GSA je tokom 2014. godine primila više pretećih poruka, koje sadrže i pretnje smrću i pozive na ubistvo članova GSA i „čišćenje“ Srbije od ove organizacije. Pretnje su upućivane i ove godine organizatorima Parade ponosa, povodom kojih je Služba za borbu protiv visokotehnološkog kriminala MUP Srbije utvrdila da je 39 počilaca iznosilo pretnje organizatorima Parade ponosa i širilo govor mržnje preko društvenih mreža, a protiv osam osoba podnete su krivične prijave. Pozitivna odluka, koja je doprinela povećanju sigurnosti ove populacije, je imenovanje oficira za vezu s LGBT zajednicom u Upravi policije.

Tretiranje istopolne orijentacije u srednjoškolskim udžbenicima za 2014. se nije promenilo, i diskriminatorni sadržaj se primećuje kroz patologizaciju seksualne orijentacije koja nije heteroseksualna, kao i kroz podržavanje negativnih predrasuda u udžbenicima iz oblasti biologije, psihologije i medicine.

4. Položaj osoba sa invaliditetom. – U Srbiji se, po popisu stanovništva iz 2011. godine, 7,96% odnosno 571.780 stanovnika izjasnilo kao osobe sa invaliditetom od ukupno 7.186.862 stanovnika. Ovi podaci se ne poklapaju sa zvaničnim procenama Svetske zdravstvene organizacije i statistikom Eurostata koji govore da je procenat ove populacije u Srbiji između 10% i 15%.

Iako je proces deinstitutionalizacije prioritet u reformi sistema socijalne zaštite i jedan od ciljeva Strategije razvoja socijalne zaštite on i dalje nije u potpunosti primenjen. Na žalost, sa postojećim spektrom socijalnih usluga u Srbiji, osobe sa invaliditetom ne mogu da postignu punu socijalnu uključenost. Sistem socijalnih usluga za osobe sa invaliditetom u Srbiji ostaje još uvek u velikoj meri centralizovan što utiče na relativno ograničen broj usluga na lokalnom nivou.

Procene su da broj dece sa smetnjama u razvoju u redovnom obrazovanju raste. Međutim, u praksi se javljaju brojne prepreke, kao što su nedostatak resursa, teškoće u planiranju usluga dodatne podrške za obrazovanje dece sa smetnjama u razvoju, funkcionisanje interresornih komisija, nedovoljno razvijene profesionalne kompetencije nastavnog kadra.

Prema podacima Republičkog zavoda za socijalnu zaštitu, dve trećine dece sa smetnjama u razvoju koja žive u rezidencijalnim ustanovama je potpuno isključeno iz obrazovnog sistema. Republika